

Měl na kabátě třásně
a poslouchal se krásně,
když smál se, že jsem příliš upjatá.
Prý život náš je krátký,
je utkán z tenké látky,
jen láska na něm díry zalátá.

To se ví, že prásknul do koní,
teď už žádnéj večer
jako tenkrát už nevoní.

Akátům, jejich vůni vyčítám,
že kdy vůbec přestoupil můj práh,
akátům, já to jednou spočítám,
zbyde z nich jen pár pilin na botách.

K nebi vzlétli ptáci,
když první strom se kácí
a ten co vzal tu práci, žije sám.
Má oči které vidí jen mě a já se stydím,
že každěj den se jen pro něj oblíkám.

Už klepy jdou, že zůstává tu rád a
když nás osud spojí,
tak ty stromy nechám stát.

Akátům, jejich vůni vyčítám,
možná v tom je to mý prokletí,
akátům, přiznat lásku odmítám,
než mi zase s tou vůní odletí.

Už klepy jdou, že zůstává tu rád
a když nás osud spojí,
tak ty stromy nechám stát,

Akátům, jejich vůni vyčítám,
možná v tom je to mý prokletí.
Akátům, přiznat lásku odmítám,
než mi zase s tou vůní odletí,
než mi zase s tou vůní odletí.